

نَحْنُ
عِنْدَ
رَسُولِ
اللَّهِ
صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
إِذْ طَلَعَ
عَلَيْنَا
رَجُلٌ
شَدِيدُ
بَيَاضِ
الثِّيَابِ،
شَدِيدُ
سَوَادِ
الش.َّعْرِ،
لَا يُرَى
عَلَيْهِ
أَثَرُ
السَّفَرِ
وَلَا
نَع.ْرِفُهُ،
حَتَّى
جَلَسَ إِلَى
النَّبِيِّ
صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
فَأَسْنَدَ
رُك.ْبَتَيْهِ
إِلَى
رُكْبَتَيْهِ
وَوَضَعَ
كَفَّيْهِ
عَلَى
فَخِذَيْهِ،
وَقَالَ: يَا
مُحَمَّدُ،
أَخْبِرْنِي
عَنِ
الْإِسْلَامِ
، فَقَالَ
رَسُولُ
الل.َّهِ
صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ:
الْإِسْلَا

5;ُ أَنْ
تَشْهَدَ
أَنْ لَا
إِلَهَ
إِلَّا
اللَّهُ
وَأَنَّ
مُحَمَّدًا
رَسُولُ
اللَّهِ،
وَتُقِيمَ
الصَّلَاةَ،
وَتُؤْتِيَ
الزَّكَاةَ،
وَتَصُومَ
رَمَضَانَ،
وَتَحُجَّ
الْبَيْتَ
إِنِ
اسْتَطَعْتَ
إِلَيْهِ
سَبِيلًاَ
قَالَ:
صَدَقْتَ،
قَالَ:
فَعَجِبْنَا
لَهُ
يَسْأَلُهُ
وَيُصَدِّقُهُ، قَالَ:
فَأَخْبِرْنِي عَنِ
الْإِيمَانِ، قَالَ: أَنْ
تُؤْمِنَ
بِاللَّهِ،
وَمَلَائِكَتِهِ،
وَكُتُبِهِ،
وَرُسُلِهِ،
وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ،
وَتُؤْمِنَ
بِالْقَدَرِ
خَيْرِهِ
وَشَرِّهَِ
قَالَ:
صَدَقْتَ،

قَالَ:
فَأَخْبِرْنِي عَنِ
الْإِحْسَانِ، قَالَ: أَنْتَعْبُدَ
اللَّهَ
كَأَنَّكَ
تَرَاهُ،
فَإِنْ لَمْ
تَكُنْ
تَرَاهُ
فَإِنَّهُ
يَرَاكَن
قَالَ:
فَأَخْبِرْنِي عَنِ
السَّاعَةِ،
قَالَ: مَا
الْمَسْئُولُ عَنْهَا،
بِأَعْلَمَ
مِنَ
السَّائِلِن
قَالَ:
فَأَخْبِرْنِي عَنْ
أَمَارَاتِهَا، قَالَ:
أَنْ تَلِدَ
الْأَمَةُ
رَبَّتَهَا،
وَأَنْ تَرَى
الْحُفَاةَ
الْعُرَاةَ
الْعَالَةَ،
رِعَاءَ
الشَّاءِ
يَتَطَاوَلُونَ فِي
الْبُنْيَانِن، قَالَ:
ثُمَّ
انْطَلَقَ،
فَلَبِثْتُ
ثَلَاثًا،
ثُمَّ قَالَ:
يَا عُمَرُ،

إِلَّا
لَهْوٌ
وَلَعِبٌ
وَإِنَّ
الدَّارَ
الْآخِرَةَ
لَهِيَ
الْحَيَوَانُوا
لَوْكَانُوا
يَعْلَمُونَ Bu
dünya hayatı sadece bir eğlenceden, bir oyundan ibarettir. Ahiret yurduna (oradaki hayata)
gelince, işte asıl yaşama odur. Keşke bilmiş olsalardı! (Ankebut, 29/64)
وَقِيلَ
لِلَّذِينَ
اتَّقَوْاْ
مَاذَا
أَنزَلَ
رَبُّكُمْ
قَالُواْ
خَيْرًا
لِّلَّذِينَ
أَحْسَنُواْ
فِيهَذِهِ
الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ
وَلَدَارُ
الآخِرَةِ
خَيْرٌ
وَلَنِعْمَ
دَارُ
الْمُتَّقِينَ
(Kötülüklerden) sakınanlara: Rabbiniz ne indirdi? Denildiğinde,
"Hayır (indirdi)" derler. Bu dünyada güzel davrananlara, güzel
mükâfat vardır. Ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takvâ sahiplerinin yurdu
gerçekten güzeldir! (Nahl, 16/30)
وَلَلْآخِرَةُ
خَيْرٌ
لَّكَمِنَ
الْأُولَى Gerçekten
senin için ahiret dünyadan daha hayırlıdır. (Duha, 93/4) Muhterem
Mürsquo;minler! İnsan, sorumluluk taşıyan bir yaratıktır. Bu, onun temel
üzelliklerinden birisidir. Allah'ın emirlerine uymak ve yasaklarından sakınmakla
yükümlü olan insan, mutlaka bir gün O'nun huzurunda, dünyada
yaptıklarından sorgulanacaktır. Çünkü o, tesadüfen dünyaya gelmiş
değil, Allah'ın takdir ve yaratması ile var olmuştur. Hem de Allah Teâ,â, kâinatta
olan her şeyi onun hizmetine vermiştir. Kur'an-ı Kerim'de:
أَفَحَسِبْتُمْ
أَنَّمَا

خَلَقْنَاكُمْعَبَثًاوَأَنَّكُمْإِلَيْنَالَاتُرْجَعُونَ (115) "Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin gerçekten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız." (Mü'minûn, 115) Buyurulmuş ve insanın bir gün hesaba çekileceği bildirilmiştir. Öldükten sonra dirilip Allah'ın huzuruna getirileceğimiz bu güne "Hesap Günü" diyoruz. Bugün, insanın en dehşetli günlerinden bir gündür. Peygamberler bile bugünün dehşetinden Allah'a sığınmışlardır. İşte bu peygamberlerden biri, İbrahim aleyhi's-selâm'dır. Bakın O, Allah Teâlâ'ya nasıl dua ediyor: وَلَاتُخْزِنِييَوْمَيُبْعَثُونَ (87) يَوْمَ لَايَنْفَعُمَالٌ وَلَابَنُونَ (88) إِلَّا مَنْأَتَىاللَّهَبِقَلْبٍسَلِيمٍ (89) "(Ey Rabbim) İnsanların dirilecekleri (ve huzuruna gelip hesap verecekleri) gün, beni utandırma. O gün ne mal fayda verir, ne evlat. Ancak Allah'a temiz bir kalb ile gelenler başka." (Şuarâ, 87-89.) Hz. İbrahim bu duası ile bize önek oluyor, yol gösteriyor. Zaten onun yaptığı bu duanın Kur'an-ı Kerim'de yer almasının hikmeti de budur. Ayet-i Kerime'de şu hususlara dikkatimiz çekiliyor. Ey insanlar, Öleceksiniz fakat sonradan dirilip Allah'ın huzurunda hesap vereceksiniz. Bunu hatırlınızdan çıkarmayın, hazırlıklı olun, İbrahim aleyhi's-selâm bir peygamber olduğu, hatta Allah'ın dostu olma şerefi ile şereflendiği halde hesap gününü unutmuyor ve o gün mahcup duruma düşmemesini Allah Teâlâ'dan niyaz ediyor. Bu peygamberi önek alın; Allah'a yönelin, yalvarın ve o gün hesabınızın kolay geçmesini Allah'tan dileyin. Kimseye güvenmeyin, Allah'ın rızasını kazanmaya çalışın. O, razı olmadıkça kimsenin size bir iyilik yapamayacağını unutmayın. Çünkü Allah izin vermedikçe hiç kimsenin bir başkasına şefaet etmesi de söz konusu değildir. O halde yapacağınız şey, Allah'ın rızasını kazanmaktır. Bu da ancak O'nun emirlerine itaat etmek ve yasaklarından sakınmakla olur. Evet, Muhterem Müslümanlar! O gün mal ve evladın fayda vermeyeceği bir gündür. Nitekim başka bir Ayet-i Kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

يَاأَيُّهَاالنَّاسُاتَّقُوارَبَّكُمْوَاخْشَوْايَوْمًا لَا

يَجْزِي
وَالِدٌ عَنْ
وَلَدِهِ
وَلَا
مَوْلُودٌ
هُوَ جَازٍ
عَنْ
وَالِدِهِ
شَيْئًا
إِنَّ وَعْدَ
اللَّهِ
حَقٌّ فَلَا
تَغُرَّنَّكُمُ
الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا
وَلَا
يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ
الْغَرُورُ (33) "Ey insanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Ne babanın evlâdı, ne evladın babası namına bir şey ödeyemeyeceği günden (kıyamet gününden) çekinin. Bilin ki, Allah'ın verdiği söz gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve şeytan Allah'ın affına güvendirerek sizi yanıltmasın."(Lokman, 33) Ahiret günü, hesap günü düşünmesi bile insana dehşet veren, herkesin kendisi ile meşgul olacağı, başkası ile ilgilenmeye ayıracak zamanı olmayacak bir gündür. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmuştur: يَوْمَيَفِرُّ
الْمَرْءُ
مِنْ أَخِيهِ (34)
وَأُمِّهِ
وَأَبِيهِ (35)
وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ (36)
لِكُلِّ
امْرِئٍ
مِنْهُمْ
يَوْمَئِذٍ
شَأْنٌ
يُغْنِيهِ (37) "O gün kişi kardeşinden, annesinden babasından, eşinden ve çocuklarından kaçar. O gün herkesin kendine yetip artacak bir derdi vardır." (Abese, 34-37) Muhterem Kardeşlerim! İnsan dünyada bu yakınlarından birisi ile karşılaşırsa sevinir ve onları sevgi ile kucaklar. Ama o gün, değil başkalarından, en yakınlarından bile kaçacaktır. Bir kısmı kendi derdi ile meşgul olduğu için kaçacak, bir kısmı da sorguya çekilirim endişesiyle kaçacaktır. Çnkü kardeş, "Sen bana dünyada yardım etmedin"; anne-baba, "Sen bize iyilikte kusur ettin"; eşi, "Sen bana haram yedirdin", çocuklar, "Sen bize dinimizi öğreterek bizi uyarmadın" deyip yakasına sarılırlar diye onlardan

kaçacaktır. Hz. AiŒe validemiz anlatıyor: Peygamberimiz :

عَنْ

عَائِشَةَ،

قَالَتْ:

سَمِعْتُ

رَسُولَ

اللهِ صَلَّى

اللهُ

عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ،

يَقُولُ:

يُحْشَرُ

النَّاسُ

يَوْمَ

الْقِيَامَةِ

16; حُفَاةً

عُرَاةً

غُرْلًاُ

قُلْتُ: يَا

رَسُولَ

اللهِ

النِّسَاءُ

وَالرِّجَالُ

15; جَمِيعًا

يَنْظُرُ

بَعْضُهُمْ

إِلَى

بَعْضٍ،

قَالَ صَلَّى

اللهُ

عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ

يَا

عَائِشَةُ

الْأَمْرُ

أَشَدُّ مِنْ

أَنْ

يَنْظُرَ

بَعْضُهُمْ

إِلَى

بَعْضٍُ İnsanlar kıyamet

günü (ilk yaradılıŒları gibi) yalın ayak, çıplak ve sünnetsiz olarak

haŒrolacaklardır" buyurdu. Ben: Ey Allah'ın Resûlü! Erkek kadın bir arada mı? Bunlar

birbirlerinin edep yerlerine bakarlar, nasıl olur ? dedim. Peygamberimiz : - "Ey AiŒe! HaŒır iŒi

çok zordur, insanların birbirlerine bakmalarına müsait değildir." buyurdu.(

Buhârî, Rikak 45; Müslim, Kitabul-Cenne, 14.) Ebû Ubeyde ve ibn

Münzir'in rivayetlerine göre Katade Œöyle demiŒtir: "Kıyamet günü

insan tanıdığı bir kimseyi görmeden sıkıldığı kadar, hiçbir Œeyden sıkılmaz.

Çünkü yaptığı bir haksızlık sebebiyle peşine düşümesinden korkar."(Âûsi, Ruhul-Maani, c. 30, s. 48.) Ebû Hureyre (r.a.) anlatıyor:

عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ،
قَالَ: لَمَّا
أُنْزِلَتْ
هَذِهِ
الْآيَةُ
{وَأَنْذِرْ
عَشِيرَتَكَ
الْأَقْرَبِ
10;نَ} [الشعراء: 214]،
دَعَا
رَسُولُ
اللهِ صَلَّى
اللهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ
قُرَيْشًا،
فَاجْتَمَعُ
08;ا فَعَمَّ
وَخَصَّ،
فَقَالَ: يَا
بَنِي كَعْبِ
بْنِ
لُؤَيٍّ،
أَنْقِذُوا
أَنْفُسَكُم
18; مِنَ
النَّارِ،
يَا بَنِي
مُرَّةَ بنِ
كَعْبٍ،
أَنْقِذُوا
أَنْفُسَكُم
18; مِنَ
النَّارِ،
يَا بَنِي
عَبْدِ
شَمْسٍ،
أَنْقِذُوا
أَنْفُسَكُم
18; مِنَ
النَّارِ،
يَا بَنِي
عَبْدِ
شَمْسٍ،
أَنْقِذُوا
أَنْفُسَكُم
18; مِنَ
النَّارِ،
يَا بَنِي
عَبْدِ
مَنَافٍ،
أَنْقِذُوا

أَنْفُسَكُمْ مِنَ
النَّارِ،
يَا بَنِي
هَاشِمٍ،
أَنْقِذُوا
أَنْفُسَكُمْ مِنَ
النَّارِ،
يَا بَنِي
عَبْدِ
الْمُطَّلِبِ، أَنْقِذُوا
أَنْفُسَكُمْ مِنَ
النَّارِ،
يَا
فَاطِمَةُ،
أَنْقِذِي
نَفْسَكِ
مِنَ
النَّارِ،
فَإِنِّي لَا
أَمْلِكُ
لَكُمْ مِنَ
اللهِ
شَيْئًا،
غَيْرَ أَنَّ
لَكُمْ
رَحِمًا
سَأَبُلُّهَا
بِبَلَالِهَا، Allah Teâlâ:
وَأَنْذِرْ
عَشِيرَتَكَ
الْأَقْرَبِينَ "(Ey Muhammed!) En yakın akrabanı uyar"(Şuarâ, 214.) Âyet-i Kerimesini indirdiği zaman, Peygamberimiz akrabalarını çağırarak Safâ tepesinde onlara yaptığı bir konuşmada şöyle buyurdu: "Ey Kureyş topluluğu! Kendinizi Allah'tan satın alın (Allah'ın azabından koruyun) yoksa ben Allah'ın azabından hiçbir şeyi sizden menedemem. Ey Abdi Menaf oğulları! Allah'ın azabından hiçbir şeyi sizden uzaklaştıramam. Ey Abdülmuttalip oğlu Abbas, Senden de Allah'ın azabından hiçbir şeyi menedemem. Ey Peygamberin halası Safiyye! Benim, Allah'ın azabından kurtarmak için sana hiçbir yararım olmaz. Ey Muhammed (s.a.s.)' in kızı Fatıma! Malımdan ne dilerse iste, vereyim fakat Allah'ın azabından hiçbir şeyi senden men edemem."(Buhârî, Vesâyâ, 11; Müslim, İman, 89.) Muhterem Müslümanlar! Peygamberimiz, insanların dünya ve ahiret efendisi olduğu halde,

"Kıyamet günü ne olacağım, nasıl hesap vereceğim" derdi. Deđerli Müminler!
Kıyamet günü Allah'ın huzurunda vereceğimiz hesap ile ilgili ne yapmalıyız ki, o
gün hesabımız kolay geçsin? Evet, yapacağımız Şeyi peygamberimiz bize
Şöyle hatırlatıyor: عَنِ
النَّبِيِّ
صَلَّى
اللَّهُ
عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ،
قَالَ:
«الكَيِّسُ
مَنْ دَانَ
نَفْسَهُ
وَعَمِلَ
لِمَا بَعْدَ
المَوْتِ،
وَالعَاجِزُ
مَنْ
أَتْبَعَ
نَفْسَهُ
هَوَاهَا
وَتَمَنَّى
عَلَى
اللَّهِ»
هَذَا
حَدِيثٌ
حَسَنٌ «.»
وَمَعْنَى
قَوْلِهِ:
مَنْ دَانَ
نَفْسَهُ
يَقُولُ
حَاسَبَ
نَفْسَهُ فِي
الدُّنْيَا
قَبْلَ أَنْ
يُحَاسَبَ
يَوْمَ
القِيَامَةِ "
وَيُرْوَى
عَنْ عُمَرَ
بْنِ
الخَطَّابِ،
قَالَ: "
حَاسِبُوا
أَنْفُسَكُمْ
قَبْلَ أَنْ
تُحَاسَبُوا

